

Ændringsforslag til § 48 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal:

Efter Slutningen af 1ste Punktum indskydes, idet „ „ forandres til „ „ og Resten af Paragraffen udgaar: „saafremt Pant- haverne paa Boets Forlangende fra Auktionen at regne paatage sig det fornødne med Hensyn til Ejendommens Bestyrelse og holde Boet fri for Udgifter i den Anledning. Saa fald er enhver af de nævnte Pant- havere, uden Hensyn til om hans Forbring ellers var forfalden, og om han maatte have anmeldt den i Boet, berettiget til at forfølge sin Panteret i Ejendommen, uafhængigt af Konkursen, i hvilket Tilfælde den pantsatte Ejendom ikke medtages ved Beregning af Skiftegebyret, men Panthaverne anses da at have frasaldet Krav i Boet“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 5.

Det bliver nu tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de ved de kongelige Skolelærerseminarier ansatte Forstandere og Lærere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1437.)

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1771 ff.)

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af Bajer:

Ny § 0.

Som næstsidste Paragraf indskydes: „Rvindelige Læringer have samme Adgang som mandlige til Optagelse og Undervisning i Skolelærerseminarierne, og Rvin- der lige Adgang med Mænd til at ansættes som Lærere ved disse.“

[Den sidste Paragrafs Talmærke rettes efter Afstemningen.]

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag sattes under For- handling.

Ordføreren (H. Nielsen): Det For- slag, her foreligger, forelagdes Tinget som en ren og stærk Lønningslov, og hvis det bliver vedtaget efter de Indstillinger, der er gjorte af det samlede Udvalg og dets Flertal, vil det ogsaa være en saadan. Ordføret ved første Behandling var jo meget kort og i det hele meget liber veiledende med Hensyn til Tingets Mening, saa at Udvalget deraf ikke kunde danne sig en begrundet Mening om, i hvilken Retning Tingets Dnster kunde gaa, idet det nemlig for en meget væsentlig Del drejede sig om Mandefaldet ved sidste Eksamen og om Opdragelseslærers praktiske og teoretiske Udvøelse. Derimod var der et Par Spørgsmaal, som bleve berørte, og som ogsaa have været Genstand for Omtale i Ud- valget, ved hvilke jeg skal dvæle lidt. Det første var angaaende Forstanderne ved Statsseminariene, idet der var Spørgs- maal, om det, som hidtil har været Tilfældet med Undtagelse af et, nemlig Jonstrup, skulde være Præster eller kunde være Præster eller ikke maatte være Præster. Som det hidtil har været, er det saaledes, at det er Præster. Forslaget, som det foreligger fra Regeringens Haand, stiller det vel frit, saaledes at det kan være en Præst, men ogsaa kan være andre. Smid- lertid er der ogsaa her kommet Anskuelser til Orde fra Folk, som ere af den Mening, at der helst maatte være Forbud imod, at det kunde være Præster, med mindre de have en saadan Skoleembedsøksamen, som man maatte anse for betryggende. Det var det ene Punkt. Det andet Punkt er, hvor vidt det i det hele taget er ønskeligt at opretholde saadanne Institutioner som Statsseminarier. Angaaende disse to Punkter skal jeg sige, at Udvalgets Flertal er ved Overvejelsen af det første, angaaende Forstanderne, kommet til den Erkendelse, at det foretrækker Forslagets Affattelse som det rigtige, i det der er Fri- hed til at tage Præster, men ogsaa til at tage andre. Man gaar nemlig ud fra, at der kan gives Tilfælde, hvor det vilde være uheldigt, hvis man maatte unklade at kalde en Præst, naar han ellers var særlig skiftet til en saadan Gerning, og paa den anden Side vilde det være lige saa urimeligt i og for sig at være tvungen til at tage en Præst, som maaske ikke var særlig skiftet dertil, me- dens man havde en anden, som man ansaa for at være egnet til at forestaa en saadan Anstalt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsseminariernes Nødvendighed har der